

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Escoltarem en silenci l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez.

Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Señor Puig, le he oído antes hablar a usted de asumir responsabilidades. Y yo me pregunto cuáles son las suyas.

La Sindicatura de Cuentas, en los análisis de las cuentas de 2016 y 2017, dice que el nivel de ejecución de las subvenciones es bajo, muy bajo o nulo. Pero, mire, no para todos. Hay algunas empresas que el nivel de ejecución ha sido exponencial, ha multiplicado por cinco, y usted, con su sonrisa, parece que ya conoce de qué le hablo, usted las conoce. *(Veus)*

Y, por tanto, señor Puig, hablándole de lo suyo, de lo nuestro, pero del dinero de todos los valencianos, le pregunto: ¿cuál es su responsabilidad en este tema?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Contestarà el conseller d'hisenda.

Honorable conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Més d'una vegada he dit en este hemicicle que quina poca vergonya. *(Rialles)* El partit més corrupte de la història democràtica d'Espanya *(protestes)* diu ara *(aplaudiments)*...

El senyor president:

Senyories, per favor. *(Veus)*

Senyories.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

No ho dic jo, no ho dic jo; ho diuen els tribunals, ho diuen els tribunals. Per favor, per favor. *(Aplaudiments)*

I, a més, fa gràcia, fa gràcia que ara parle el Partit Popular per la boca del fill polític del senyor Carlos Fabra. *(Veus i aplaudiments)* Anem a vore, de què estem parlant? De què estem parlant? És a dir, una mica de serietat.

Escolteu, *(veus)* si alguna cosa ha fet...

El senyor president:

Senyories, per favor. *(Veus)*

Senyories, per favor, deixarem... Jo puc entendre que la resposta no agrade, *(veus)* però el que no puc entendre és que s'interrompa sistemàticament l'orador que està en l'ús de la paraula.

Demane silenci i respecte per a l'orador, en este cas el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler. Demane silenci.

Disculpe la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Com diu molt bé el president, ací no és un problema de corrupció, que hi ha hagut a manta, com estem descobrint hui mateix en el tema de les ITV, no, no. El problema és la mala gestió, la gestió absolutament roïna que ha fet que els diners dels valencians se'n vagen per canaleres rares, perquè hi havia una opacitat absoluta.

Si alguna cosa ha canviat en la gestió és la transparència absoluta, la transparència absoluta que fa que, finalment, pugam aixecar..., alçar la hipoteca reputacional d'un país que estava assenyalat, això sí, per l'opinió pública espanyola com una ciutat corrupta i no ho som, com este govern ha demostrat. *(Aplaudiments i se sent una veu que diu: «Molt bé.»)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuarem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, il·lustre diputat Fran Ferri.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, president.

Senyor president, hui, des de Compromís, volem conèixer quines mesures i metodologies del govern del botànic haurien de traslladar-se al govern central...

El senyor president:

Senyories, per favor, demane silenci.

El senyor Ferri Fayos:

...per a garantir un govern estable, que millore la vida dels ciutadans i les ciutadanes.

I ja és simptomàtic que hui pugam fer esta pregunta, parlant de traslladar a Madrid el que s'està fent ací, com a govern del botànic, perquè com han canviat les coses en quatre anys. Fa

quatre anys, quan eixíem de la nostra terra i dèiem que érem valencians, el primer de què ens parlaven era de la corrupció.

Perquè, clar, si fa quatre anys haguérem parlat de traslladar a Madrid el que s'estava fent a la nostra terra, de què hauríem estat parlant? Què anàvem a traslladar? Com unflar una televisió pública fins a acumular més de mil dos-cents milions d'euros per a acabar tancant-la? Com convertir una visita del papa en un nou escàndol de corrupció? Com manipular una comissió d'investigació i insultar les víctimes del metro?

Què anàvem a traslladar a Madrid com als nostres referents de bon govern? A Blasco? A Cotino? A Ortiz? A Camps? Per cert, a Camps encara el podem posar de candidat al congrés. Ell, l'altre dia, en la comissió va dir que *se siente fuerte, que tiene ganas de hacer campaña electoral.* (Aplaudiments)

Afortunadament, tots eixos noms, eixes pràctiques, eixos escàndols, formen part del passat. Recorde com en aquells anys intentàvem fer pedagogia allà on anàvem i dèiem i explicàvem que la corrupció no era valenciana, que la corrupció era dels governs del Partit Popular. La corrupció tapava totes les coses bones que passaven en la nostra terra perquè, això sí, els valencians i les valencianes mai no hem abandonat les nostres ganes de viure millor, d'avançar, de progressar. Per això, alguns grups combatíem amb tanta força la corrupció, perquè era la millor manera de començar a construir un futur millor.

I on estaven uns altres? Doncs, bé, alguns estaven en el govern de Camps; altres, que ara s'han canviat de jaqueta i ara van de carabassa, estaven en el sector *zaplanista*; i altres, com el senyor Cantó, que ara es passegen molt per estes Corts, estaven en Canal 9, cobrant 134.000 euros en una televisió que no criticava, però que ara sí que critica.

És a dir, mentre alguns grups ens deixàvem la pell per lluitar contra un sistema corrupte, altres vivien molt bé. Mentre alguns grups patíem amenaces i intimidacions, altres li deien a Camps que era el millor president de la història.

Per tant, senyor president, no ens sorprén que ja hagen anunciat que es posaran d'acord amb la ultradreta per tornar a obrir les institucions als amics de Zaplana, Camps, Cotino i Blasco. No ens sorprén que els que no van fer res per a combatre el règim del Partit Popular ara estiguen treballant perquè tornen a les institucions valencianes.

Però, davant eixe passat al qual no volem tornar els valencians i les valencianes, hem demostrat que hi ha una altra manera de governar, que no només era necessària, sinó que, a més, ha sigut possible.

Se'n recorden de mil, dos mil, tres mil, fins a..., tal? (Remors) Ara ja no comptem de mil en mil els bitllets de la corrupció. Ara comptem de mil en mil els xiquets que ja no han de pagar pels seus llibres de text quan comença el curs, (aplaudiments) o els dependents que han entrat en el sistema, o les famílies que ja no han de pagar el copagament, o els estudiants que paguen menys taxes i que tenen més beques.

Ara, quan eixim per ahí del nostre país, ja no se'ns coneix pel Ferrari aquell, se'ns coneix perquè rescatem gent que va directa a la mort en el mar Mediterrani perquè portem ací a l'*Aquarius*. Per cert, en la Mediterrània continuen morint

xiquets i xiquetes, famílies senceres. Així que, davant de la inacció de molts governs de la Unió Europea, a vostés, que parlen amb ministres, els demane que facen alguna cosa, que parlen amb ells.

En definitiva, senyor president, quasi quatre anys després d'aquell maig de 2015, comptem amb totes les mesures per a ser referents, per a ser referents.

Nosaltres no ens hem amagat mai, volíem un botànic en 2015 i continuem volent un botànic en 2019. Volíem i volem un botànic ací, a La Generalitat. Volem en els nostres pobles i ciutats un botànic. I també el volem a Madrid, a partir del 28 d'abril.

El govern del botànic no només representa totes les polítiques que hem posat en marxa per a millorar la vida de la gent, també representa treballar amb honestedat, representa entendre els problemes del dia a dia de la gent i posar solucions, representa estabilitat. Se'n recorda quan ens deien: *vais a durar unos meses, el gobierno de coalición será un caos?* Doncs, mire, este Consell el més estable de la història, quatre pressupostos aprovats en temps i forma, (aplaudiments) i això passa perquè totes les decisions les prenem de manera conjunta i dialogada, totes les decisions.

Per això, des de Compromís, creiem que el govern valencià té un repte per davant: explicar que en este racó del món, en este xicotet país, moltes vegades invisibilitzat, estem treballant bé i ho estem fent amb una cosa en el cap, treballar pels interessos dels valencians i les valencianes, millorar la vida de la gent i evitar que torne la corrupció a les institucions. Això és el que hauríem d'exportar a Madrid i nosaltres amb això sempre estarem d'acord.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà el president del Consell.

President, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, crec que s'ha actuat des de l'assumpció de la realitat política per intentar canviar la societat, per tal de millorar la societat. I eixe és l'objectiu que ha de tindre qual-sevol govern, però que este ho ha tingut clar des del primer moment.

Teníem greus problemes. Teníem una hipoteca reputacional enorme. Teníem una hipoteca econòmica terrible. I teníem una hipoteca social de fractura, de desigualtat enorme.

I, efectivament, jo crec que sí que hi ha una qüestió que és traslladable, que és absolutament traslladable, i és que cal

parlar, cal consensuar, cal assumir la diversitat de la política i cal gestionar eixa diversitat d'una manera generosa i sabent que no sempre u té la raó i, fins i tot, pensant que té la raó, doncs, és evident que cal acordar. I això és un element fonamental per a entendre la democràcia. I eixe és un dels problemes greus que passen en estos moments en la societat espanyola en què, evidentment, hi ha gent que no vol ni parlar, que no vol ni dialogar, que a vegades sí que voten junts, però..., però això és una altra cosa.

Jo crec que, efectivament, la democràcia és diàleg i, evidentment, la democràcia és mantindre les lleis i defensar les lleis i defensar l'estat de dret. Però el diàleg és consubstancial a la democràcia.

Per tant, crec que això és el que hem fet ací. I ho hem fet amb respecte a la societat, a tota la societat, a la gent que no ha votat els grups que sostenen este govern, amb respecte permanent, amb diàleg permanent.

I, de fet, quan a vegades es plantegen qüestions com la concertada, ho he dit abans, és que hi ha més aules ara concertades que abans. Per tant, efectivament, el que nosaltres volem és potenciar l'ensenyament públic, és la nostra obligació; però això no vol dir, en absolut, que es vullga fer una política en què no s'entenga també la realitat social d'esta comunitat.

Això s'ha fet, s'ha fet permanentment, en tots els àmbits, en els àmbits empresarials, clar, en els àmbits empresarials i en tot el que signifiquen les ajudes a les empreses en la presència exterior. Tot això s'ha estat recolzant. Perquè evidentment, este és un govern que ha partit que volia ser útil per a la societat valenciana, que volia normalitzar la societat valenciana, que volia que els ciutadans d'esta comunitat, quan isqueren fora, se sentiren ben orgullosos i que ningú haguera de baixar mai més la cara.

Això és el que s'ha fet en este temps.

I, per tant, evidentment que jo crec que són traslladables moltes de les iniciatives. Algunes de les iniciatives de caràcter social que s'han fet, molt importants. Necessitem el suport, a més, del govern central perquè hagem duplicat les persones ateses en el sistema de dependència. Però, clar, és que necessitem els recursos que no ens donen i que la llei diu, perquè eixa llei també cal complir-la, entén? Eixa és la realitat.

Necessitem, per tant, un govern lleial amb la Comunitat Valenciana. A nosaltres, a vosté i a mi i als grups que representem, ens agradaria un govern progressista a Madrid. Però jo li dic que siga el govern que siga el que cal tindre és, almenys, lleialtat institucional, que és la que hem patit en una llarga...; una falta de lleialtat institucional que hem patit en durant uns anys, en la majoria d'esta legislatura, una falta absoluta de lleialtat institucional amb la Comunitat Valenciana.

Per això, jo crec que són traslladables les maneres de fer política i és traslladable el contingut de les polítiques. I en això vosté ha fet referència.

Algunes, en estos 8 mesos de canvi de govern, ja s'han produït: la universalització de la salut. I n'hi havia moltes

mesures, que hem aplicat ací, que s'anaven a aplicar en un projecte de pressupostos que la triple aliança d'independentistes, Partit Popular i Ciudadanos s'han carregat, 1.400 milions d'euros, que s'han carregat. I que encara no han donat cap explicació els diputats i diputades valencians, per què han votat en contra d'una cosa que anava bé als valencians i a les valencianes?

Per tant, en estos moments crec que s'obri una nova finestra d'oportunitat i, evidentment, els valencians també han de pensar amb tota claredat si els interessa un govern còmplice amb la societat valenciana a Madrid o els interessa que aquells que van exportar el pitjor d'esta terra puguen tindre una altra oportunitat. Avant o enrere? Jo crec que els valencians sempre miraran avant.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Passarem a la següent pregunta de control. Era la que formula, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem, el síndic del grup, l'il·lustre diputat Antonio Estañ.

Quan vosté vullga, senyoria. O esperarem a...

El senyor Estañ García:

Sí. Gracias.

El senyor president:

Molt bé. Senyoria, quan vosté vullga.

El senyor Estañ García:

Sí. *Bon dia, senyor Puig.*

Gràcies, president.

Ha finalizado la legislatura del Congreso, una legislatura que posibilitó la primera moción de censura de la democracia, que posibilitó el aumento del salario mínimo interprofesional a 900 euros y, por los pelos, también la aprobación de la reforma de l'Estatut de 2011 –que hoy ratificaremos– aunque no se haya llegado a aplicar.

Ese ha sido parte del problema de esta legislatura, que muchas cuestiones prometidas, muchas cuestiones esperadas no se han llegado a aplicar. Y nos deja la sensación de lo que pudo haber sido y no fue, y esto no tanto por las dificultades, que por supuesto han existido, sino por la falta en muchos casos de decisión para abordar debates y problemas claves de nuestro país.